

Zapisnik sa javne rasprave

Datum	Mjesto	Svrha sastanka	Zapisnik napisala
22.09.2014.	Vlada Federacije BiH u Mostaru	Predstavljanje Nacrta Zakona o zaštiti okoliša i davanje primjedbi, mišljenja i sugestija	Nina Kreševljaković Merima Polimac

Predsjedavanje javnom raspravom:

Josip Dolušić- Savjetnik ministrice u Sektoru za okoliš

Mladen Rudež- Pomoćnik ministrice u Sektoru za okolišne dozvole

Tiro Rasim- Šef odsjeka u Sektoru za okolišne dozvolu

Dnevni red

10.30 - 11.00	Dolazak i registracija učesnika javne rasprave
11.00 – 11.15	Izjave za javnost – press
11.15 - 11.30	Uvodne napomene <i>G-din Josip Dolušić, pomoćnik ministrice</i>
11.30 - 12.00	Predstavljanje nacrta Zakona o zaštiti okoliša <ul style="list-style-type: none"><i>G-din.Mladen Rudež, pomoćnik ministrice</i>
12.00 - 13.30	Diskusija o nacrtu Zakona o zaštiti okoliša

Predstavljanje Nacrta Zakona o zaštiti okoliša

Javna rasprava je počela u 11:15 h.

Moderator g. Josip Dolušić je pozdravio prisutne i zahvalio se na učešću na javnoj raspravi. Predstavio je članove komisije i dnevni red javne rasprave. Naglasio je da će sve primjedbe na Nacrt Zakona o zaštiti okoliša biti uvažene ukoliko ih se bude smatralo opravdanim, u suprotnom dati će se obrazloženje iz kojeg razloga nisu prihvaćene. Zakon o zaštiti okoliša je donesen 2003. g., te je pretrpio manje izmjene 2009.g. U proteklom periodu su uočili nedostatke ovog Zakona, te su se pojavile i nove EU direktive koje se moraju transponirati u Zakon, zbog čega se i javila potreba za donošenjem novog Zakona. Cilj ovog Zakona je pojednostaviti proceduru, skratiti rokove, povećati efikasnost putem integralnosti okolišne dozvole i transponiranost EU direktiva u naše zakonodavstvo. Zakon je najveće izmjene pretrpio u vezi integralnosti okolišne dozvole, strateške procjene uticaja na okoliš, postupka obnove okolišne dozvole, te pojačanja rada inspekcija. Stepenn izmjena ovog Zakona je veći nego što bi bilo da se išlo na izmjene i dopune. Planirano je da se naprave četiti javne rasprave, a u Sarajevu je održana prva. Nacrt Zakona se nalazi na web stranici Federalnog ministarstva okoliša i turizma. Pozvao je Mladena Rudeža da održi kratku prezentaciju Zakona.

G. Rudež je pozdravio prisutne u ime FMOIT-a. Istakao je kako je Nacrt Zakona o zaštiti okoliša temelj održivog razvoja, te je njegova osnovna karakteristika, da sa pokretanjem postupka za dobijanje okolišne dozvole, zapravo pokreće postupak za dobijanje sve tri dozvole (vodni akt i građevinska dozvola). Na ovaj način su skraćeni rokovi investitorima za dobijanje dozvola jer je to bio njihov osnovni prigovor. Jedan zahtjev za dobijanje okolišne dozvole omogućava investitoru ulazak u postupak bez da on predaje zahtjeve za dobijanje vodnog akta i građevinske dozvole, što do sada nije bio slučaj.

Problem realizacije zakona je taj što nije pokrenuta reforma uprave. Od 2003 g. je nastao čitav niz novih EU direktiva koje je potrebno transponirati u naše zakone. Također, usvojeni su i Zakon o fondu FBiH po pitanju zaštite okoliša i Zakon o zaštiti od buke FBiH. Sada imamo 7 zakona u ovoj oblasti što je veliki napredak u odnosu na predhodni period. Ukupno ima oko 80 provedbenih propisa u ovoj oblasti. Postojeći Zakon je doživio i svoje izmjene i dopune već 2009. godine. Novi Nacrt Zakona o zaštiti okoliša donosi stepen usaglašenosti sa novim EU direktivama kojim će se nivo zaštite okoliša povećati na viši nivo. Novi Zakon je urađen sukladno najvažnijim horizontalnim EU direktivama, uključujući sve direktive sa amandmanima, kao što su Direktiva o strateškoj procjeni uticaja na okoliš, Direktiva o integralnoj prevenciji i kontroli zagađenja koja je prerasla zajedno sa još šest direktiva u Direktivu o industrijskim emisijama. Tu su svakako Direktive o procjeni uticaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš iz 2011., te Direktiva o sudjelovanju javnosti iz 2003.g. Jedna od najznačajnijih direktiva odnosi se na one direktive koje su kompatibilne sa Aarhuskom konvencijom. Tu su i Direktive o kontroli opasnosti od velikih nesreća, Direktiva o odgovornosti za okoliš. EU nadgleda naše zakonodavstvo, te je transponirano 50 % direktiva. Vode su već preko 90% transponirane. Tu je Direktiva o dobrovoljnom učestvovanju javnosti,

Uredba o uspostavljanju evropskog registra o ispuštanju zagađenja, Direktiva o evropskoj agenciji za okoliš.

Naveo je da je u Nacrtu Zakon o zaštiti okoliša ostao isti broj poglavlja, ali je povećan broj članova u Zakonu. Prije je bilo 119, a u novom zakonu ima 144 člana. Oko 50 članova su ostali gotovo isti. Načela su također ostala ista. Kaznene odredbe su pooštrene. Intencije ovog zakona koje su obuhvaćene poglavljem „okolišne dozvole“, su da jedan zahtjev pokreće procedure u tri ministarstva.

Inicijativa za novi Zakon je pokrenuta na projektu "Implementacija IPPC Direktive" prije dvije i po godine. Ovaj zakon inicira promjene i u drugim zakonima, a koje nisu u nadležnosti FMOIT-a kao što je Zakon o vodama i Zakon o prostornom uređenju, te Zakon o zaštiti zraka i Zakon o upravljanju otpadom koji su u nadležnosti FMOIT-a.

Procedura za izmjenu Zakona je pokrenuta prije dvije godine. Prednacrt Zakona upućen je svim kantonima FBiH. Primjedbe, mišljenja i sugestije razmatrane su od strane radne grupe za izradu Nacrta Zakona o zaštiti okoliša. Dosta kvalitetnih komentara su dobili od nevladinog sektora ali ne i od akademske zajednice, koja se nije uključila. Prijedlog Nacrta dostavljen je na Federalnu vladu. Na tridesetoj sjednici 04.06.2014. taj nacrt je prihvaćen sa 57 glasova za, 1 protiv i 3 suzdržana. Slogan Zakona je „jedan zahtjev-tri dozvole“. Zatim, značajno je donošenje nove odredbe koja se odnosi na obnovu okolišne dozvole koja se obnavlja svakih 5 godina. Potom definirana je detaljnije strateška procjena uticaja na okoliš. Novim Zakonom imamo jasniju definiciju šta su nova, a šta postojeća postrojenja. Sva postojeća postrojenja koja su imala sve dozvole, do dana donošenja prvog Zakona o zaštiti okoliša se podrazumijevaju kao postojeća, a svaka poslije su nova postrojenja. Kvalitet novog Zakona je prevencija zagađenja. Zakon generira nešto novo, a to je intersektorsko djelovanje. Također, je značajno pomenuti transponiranje odredbi. Ciljevi ovog Zakona su unapređenje ekoloških kapaciteta i kvaliteta života, racionalno korištenje resursa, unaprijeđene su pravne mjere, međunarodna saradnja u oblasti okoliša, koordiniranje gospodarskih subjekata, ekonomski efekti itd.

Kafe pauza 10 minuta.

Diskusija

g.Josip Dolušić je otvorio diskusiju.

Zdenko Mandić, Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i zaštite okoliša Županije Zapadnohercegovačke

g. Mandić je naveo kako je Zakon nužan, ali je očekivao da će Zakon biti usvojen u paketu sa Zakonom o vodama i Zakonom o prostornom uređenju, jer to su zakoni relevantni za donošenje tri dozvole. To je osnovna promjedba. Također, nije mu jasno da zakon na Federalnoj razini može

doći do Parlamenta jer ima jako puno nedostataka, prije svaga gramatičkih grešaka, kao i nedostataka alineja, pa je iz tog razloga teško dati pismene komentare.

Čl. 67. i 68. i 73. su nedorečeni, i naročito sporni. Neophodno je precizirati odredbe. Konkretno u članu 68. je potrebno naglasiti koji se organ ima smatrati nadležnim. Također, naglašava da je potrebno decidno navesti ko počinje upravni postupak.

Čl. 67. U navedenom članu stoji da se idejni projekat dostavlja po potrebi. U zakonu se ne smije ništa propisati po potrebi, već ili treba ili ne treba.

Čl. 70. Po potrebi se obavještava nadležna inspekcija. Također, definisati na način da treba ili ne treba se obavijestiti nadležna inspekcija.

Čl. 36. Potrebno je decidno naglasiti koja je razlika između javne rasprave i javnog uvida

Čl. 61 st.7. Umjesto ili treba stajati veznik i

Kod izvještaja o stanju sigurnosti nejasno se definiraju provedbeni propisi. Da li se odnosi samo na federalne provedbene propise ili kantonalne propise? U zakonu je neophodno istaći na koji se provedbeni propis odnosi.

g. Dolušić je istakao da ne mogu biti različite granične vrijednosti u kantonalnim i federalnim propisima. To mora biti usklađeno. Također, naveo je da horizontalna i vertikalna sinhronizacija po pitanju okoliša nije najbolja, što predstavlja naročit problem.

g. Rudež je istakao da je Zdenko dao konstruktivne primjedbe, te da će g. Tiro mnoge greške ispraviti u Zakonu.

Drago Lukenda – Udruga proizvođaća iz obnovljivih resursa- hidroenergija FBiH

Gospodin Lukenda je naveo kako se do sada, do okolišne dozvole dolazilo na tri načina: politička veza, korupcija te mukotrpno obilaženje organa uprave.

Prema novom zakonu javnost ima pravo da odlučuje o okolišnoj dozvoli, što predstavlja naročit problem. Zakon je zaštitio onoga ko podnosi tužbu, da na takav način sprječava realizaciju projekta u koji je uloženi veliki novac.

Druga sporna stvar je ta da se jedan obnovljivi izvor tretira kao jedan zagađivač.

Također, pitanje je i pravilnika koji ostaju na snazi i koji će se primjenjivati.

g. Dolušić je odgovorio da je BiH potpisnica Aarhuske konvencije te se mora osigurati učešće javnosti. Podzakonski akti će se donijeti jer se zakon ne može primjenjivati bez njih.

g. Tarik Tanović- Javno preduzeće Elektroprivreda BiH, podružnica Jablanica

G. Tanović je predložio da se u *čl. 129.st. 1.* treba brisati riječi "bez obzira na krivnju". Operator bez obzira da li je kriv odgovara za nanesenu štetu samim tim što je stavljen u kategoriju djelatnosti opasnih po okoliš. Također, odgovornosti su propisane zakonom o obligacionim odnosima, te su iste u koliziji sa članom 130. ovog zakona. G. Tanović je istakao da će svakako sve komentare dostaviti pismeno Ministarstvu.

Također, naveo je kako je problematična definicija imisije u ovom Zakonu, jer je smatra nepotpunom, te je potrebno dopuniti.

g. Rudež je istakao da je definicija prepisana, što znači da nisu oni definirali pojam imisije.

g. Dolušić je odgovorio da "bez obzira na krivnju" podrazumijeva da je korisnik akumulacije kriv ako neko drugi ubaci opasnu supstancu, iz razloga što nisu pazili na takvo nešto, a imaju obavezu da paze.

G. Tanović je naveo da član 130. definiše da operator će se osloboditi odgovornosti za štetu ako dokaže da je primijenio odgovarajuće mjere zaštite, te zbog toga i smatra da je suvišno da stoji "bez obzira na krivnju" jer rečenica gubi smisao.

Nataša Crnković – NVO "Centar za životnu sredinu" Banja Luka

Gospođica Crnković je navela slijedeće:

Čl. 2. Treba dodati svijet gljiva.

Čl. 28. Pominje se "pravni interes", što je suvišno. Ako je nešto dostupno javnosti, što se već pominje u članu, onda nema potrebe da se iskazuje pravni interes.

Čl. 22. Pominje se institucija koja ne postoji, a to je Federalni zavod za zaštitu okoliša.

Čl. 33. Pominje se da je zainteresovano lice ono lice koje ima opravdan interes za pristup informacijama što je u suprotnosti sa Aarhuskom konvencijom i Zakonom o slobodi pristupa informacijama FBiH.

Čl. 34. Ovaj član je u suprotnosti sa Aarhuskom konvencijom i Zakonom o slobodi pristupa informacijama FBiH, a tiče se informacija koje su izuzete od dostavljanja.

Potrebno je još istaći da ukoliko organ nije nadležan, dužan je prosljediti Zahtjev nadležnom organu u najkraćem mogućem roku **od 8 dana**. Tako definisan član je u skladu sa ZoSPI FBiH.

Čl. 35. Istaći da se naknada ne naplaćuje za prvih 10 strana kopiranog dokumenta kao što je u skladu sa ZoSPI FBiH.

Čl. 42. Savjetodavno vijeće za okoliš je sporno zbog predsjedavajućeg, obzirom da bi ono trebalo savjetovati Vladu i Federalno ministarstvo. Ako će predsjedavajući biti iz Federalnog ministarstva, imamo problem transparentnosti u tom slučaju.

g. Rudež je odgovorio da je Savjetodavno Vijeće organ Vlade FBiH i Federalnog ministarstva okoliša i turizma, pa samim tim predsjedavajući može biti neko iz Federalnog ministarstva okoliša i turizma. To je vijeće koje savjetuje ministricu i premijera federalne vlade ali uključuje predstavnike NVO kako bi animirali nevladin sektor i akademsku zajednicu. Što se tiče suprotnosti ovog Zakona sa Aarhuskom konvencijom, to nije tačna tvrdnja, a kada je u pitanju ZOSPI FBiH, ovaj zakon ne mora da bude isti jer su to dva paralelna zakona. Pri slanju Zahtjeva za pristup informacijama, možemo se pozvati na ZoSPI FBiH i nadležni organ će postupiti po tom Zakonu. Što se tiče Federalnog zavoda za zaštitu okoliša, to je tijelo koje mora da se osnuje, a nije se osnovalo jer trenutno nema novaca. Ono će ostati predviđeno zakonom jer je nužno i potrebno.

Sabina Jukan- Izvršna direktorica Udruženja „Aarhus centar u BiH“

Prisutnim je predstavila dvojaku ulogu Udruženja "Aarhus centra u BiH" u pogledu održavanja javnih rasprava, naglašavajući da Udruženje promovira razumijevanje i primjenu Aarhuske konvencije, te će kao takvo dati preporuke FMOIT-u o usklađenosti Nacrta zakona o zaštiti okoliša sa Aarhuskom konvencijom, a druga je uloga tehnička podrška. Također, je istakla da će se svi komentari i prijedlozi na postojeći Nacrt proslijediti našem Udruženju, kako bi ih mogli objediniti i analizirati, te ih proslijediti FMOIT-u. Također, iznijela je činjenicu da Federalno ministarstvo okoliša i turizma je vjerovatno prva institucija koje je prepoznalo ulogu mreže Aarhus centara prilikom donošenja nacrta Zakona o zaštiti okoliša. Omogućili su nevladinom sektoru dostupnost prednacrtu ovog zakona, što je u skladu sa Aarhuskom konvencijom.

Ozana Bulić- Agencija za vodno područje Jadranskog mora, Mostar

Navela je kako će dostaviti pismene komentare FMOIT-u, radi jednostavnijeg doprinosa.

Čl. 53. S obzirom da odluku o potrebi sprovođenja strateške procjene uticaja na okoliš donosi organ koji priprema plan, program ili strategiju, on može donijeti odluku da nema potrebe da se donese odluka o provedbi strateške procjene, što će kod nas postati pravilo. Prijedlog je da odluku o potrebi sprovođenja strateške procjene donese sektor okoliša. Zakonom bi trebali biti već utvrđeni planovi i programi koji obavezno potpadaju pod stratešku procjenu uticaja na okoliš, pa ne bi bilo potrebe da se donosi posebna odluka od bilo koga organa, te bi ove odredbe dovele i do konkretnih rezultata. Ovaj prijedlog će se svakako konkretizirati u pisanoj formi.

Čl. 4. Prema definiciji okolišne dozvole ispada da je to Rješenje potrebno i za odobrenje za gradnju i za uporabnu dozvolu i za urbanističku saglasnost. Nije jasno u kojoj proceduri se okolišna dozvola pozicionira. Istakla je da ovo nije dobro riješeno prijedlogom teksta konkretnog člana Nacrta Zakona o zaštiti okoliša.

Također istakla je da se integralnost okolišne dozvole koristi u IPPC direktivi. Te bi bila potrebna transpozicija te direktive u Zakon o zaštiti okoliša. Što se tiče SEA direktive, da li je njome omogućeno da odluku o strateškoj procjeni donosi onaj ko treba sprovesti stratešku procjenu?

Čl. 36. (Učešće javnosti i pristup informacijama) Samo se tretira učešće javnosti u postupku izdavanja okolišne dozvole, a trebalo bi se osigurati učešće i kod strateške procjene. Ili taj član se može skroz izbrisati jer je u ostalim članovima to već definirano.

Bašić Enisa- Ministarstvo trgovine, turizma i zaštite okoliša

Ministarstvo je pomno pratilo Zakon i razlike koje se odnose na njihovu nadležnost. Pismeno će dostaviti primjedbe i sugestije.

Čl. 28. (Registar o pogonima i postrojenjima, te zagađivanjima) Zadnji stav odnosi se na pravni interes, te smatra da bi tu trebala postojati odgovorna osoba koja vodi registar. Od zadnja dva stava bi trebalo napraviti jedan i da se pojasni ko ima pravni interes.

Čl 36. (Učešće javnosti u odlukama) Spominje se „odbrana zemlje“. To je jako opširan pojam i treba se objasniti šta to znači. Npr. Treba se izdati okolinska dozvola na postrojenje koje proizvodi municiju, što bi značilo po ovom Zakonu da ne treba učešće javnosti, što nije tačno.

U čl 14. 15. 20. i 21. se spominju pravnici i njihovi brojevi u službenim novinama. Predlaže da se brojevi iz službenih novina izbace s obzirom da dolazi do izmjena i dopuna, pa je potrebno samo navesti naziv pravilnika.

Dolušić je odgovorio da je ovo Pravilnik o zaštiti voda i da se to ne može mijenjati.

Čl.63. st 2. (Integralnost okolišne dozvole) Pojam „različitih kategorija“ treba pojasniti.

Dolušić je odgovorio da se radi o različitim kategorijama nadležnosti.

Čl 67. (Zahtjev za izdavanje okolišne dozvole) Pojednostaviti šta to znači kada investitor podnese zahtjev za okolinsku dozvolu i uz to donese zahtjev za urbanističku i vodnu dozvolu. Znači li to da će se te dozvole potpuno predavati njihovom Ministarstvu, pa će ih oni dalje predati u Urbanizam. Treba naznačiti postupak.

Dolušić je odgovorio da stoji da se zahtjev dostavlja u 3 primjerka od koji Ministarstvo prosljeđuje 2 Prostornom i Vodama (po jedan primjerak).

Čl. 81. Sve stavove u kojima se spominje „omogućiti učešće“, razdijeliti u više stavova.

Čl. 69. Staviti mjere prilikom zatvaranja pogona i postrojenja. Staviti kaznene odredbe.

Isti član: Pita da li je potrebno kada su u pitanju granične vrijednosti staviti u dispozitivu rješenja granične vrijednosti s obzirom da iste postoje u pravilnicima?

Dolušić je odgovorio da svaku okolišnu dozvolu dobiva inspekcija, te kada idu na lice mjesta ne moraju dodatno nositi sa sobom te pravilnike.

Kenan Muftić, planinarsko društvo „Željezničar“

Pohvalio je napore koji su uloženi u ovaj Zakon i nastojanje da bude uslađeno sa EU direktivama.

Istakao je da na listi direktiva treba dodati i Direktivu o staništima.

g. Dolušić je odgovorio da je to definirano u Zakonu o zaštiti prirode. Imamo set od šest, sedam okolišnih Zakona, gdje je sve taksativno navedeno. Kad se sve to zbroji imamo kompletnu sliku.

Čl. 34. St.2 *alineja 3* (Odbijanje zahtjeva za dobijanje informacija o okolišu) Rečeno je da je glavni cilj ovog Zakona zdravlje čovjeka, ali ekonomski interesi su u ovom slučaju iznad zdravlja čovjeka i zaštite okoliša.

Čl. 61. st 7. (Okolišna dozvola) Da li se odnosi i na istraživanje nafte i plina i testiranje pesticida?

g. Dolušić je odgovorio da važi za naftu i plin i to izdaje Ministarstvo energetike, posebnu dozvolu za istražne radnje. Nedavno je i izdata kompaniji Shell. Za istraživanje pesticida ne može odgovoriti i to je ekstreman slučaj. Istraživanje pesticida se radi u laboratorijama u velikim kompanijama koje se bave testiranjem novih proizvoda.

g. Muftić je zahtjevao zaključak prilikom bušenja, istraživanja nafte i plina, ne prati se da li će to uticati na okoliš.

g. Dolušić je odgovorio da bi volio da Zakon može obuhvatiti sve.

g. Muftić je istakao da je član 61. već postojao u prethodnom Zakonu, međutim ovo je jedna od izmjena. Znači da nije potreba okolišna dozvola za istraživačke radnje.

g. Rudež je odgovorio da se ne može sve jednim Zakonom obuhvatiti.

g. Dolušić se je nadovezao i odgovorio da su neki istraživački radovi drugi segment, drugi sektor. Za čl 34. je odgovorio da u nastavku Zakona piše koliko je to utvrđeno posebnim propisom.

g. Tiro je istakao da u konkretnom slučaju imamo Zakon o privrednim društvima koji tu problematiku tretira malo drugačije. Imamo poslovnu tajnu i u takvom slučaju gdje je Pravilnikom o poslovnoj tajni određeno da je taj podatak za određeni privredni subjekt poslovna tajna, taj podatak ne mogu dati. Zato postoji odgovorna osoba kojoj se može obratiti, te se jedino može dati pouka stranci da se obrati tamo, pa da oni vide da li mu mogu dati taj podatak ili ne mogu. Kada bi davali takve podatke bili bi u koliziji sa Zakonom o privrednim društvima.

Zejnir Trešnjo-pomoćnik mistra za okoliš u Hercegovačko- neretvanskom kantonu

Pohvalio je rad komisije koja je radila na izradi Zakona. Kao član Savjetodavnog vijeća učestvovao je u davanju primjedbi na prednacrt Zakona i neke od tih primjedbi su uvrštene u nacrt Zakona.

Poglavlje 4 (Zaštita komponenti okoliša) Spominje se u naslovu nekih članova Zakon o vodama sa službenim novinama, zatim Zakon o zaštiti buke itd, smatra da nije potrebno spominjati službene novine i potrebno je zakon pisati malim slovom.

U prednacrtu Zakona spominjale su se dvije kategorije nadležnosti (A i B), kojih sada nema. Istakao je da se sa jednim pravilnikom ne može definisati nadležnost. Treba Zakonom definisati šta je nadležnost Federalnog, a šta je nadležnost Kantonalnog ministarstva. Predlaže da se nadležnost podijeli u kategorije.

Zahtjev koji se podnosi u čl. 67., znači da se isti zahtjev podnosi bez obzira na to da li se gradi termoelektrana ili benzijaska pumpa. Mišljenja je da je to apsurd.

Kada je u pitanju lista postrojenja interesovalo ga je čija je to nadležnost. Istakao je da je jako bitno da se prati ko izdaje urbanističku dozvolu.

Čl 67. Istakao je da može ostati ovakav, ali za velika postojenja za koja je nadležno Federalno ministarstvo. Za druga postrojenja koja nemaju štetan efekat treba smanjiti proceduru. Također, istakao je da je apsurdno da za jedan zahtjev izdaju tri dozvole, jer je bolje rješenje da se za svaki zahtjev izdaje po dozvola.

Kod obnove dozvole čl 84. suvišno je da se ponavlja čitava procedura kao da se prvi put vadi dozvola.

g. Dolušić se nije složio sa mnogim Trešnjovim prijedlozima, osim za obnovu okolišne dozvole. Istakao je da se nadležnosti ne mogu proizvoljno definisati. Jasno će se definisati u saradnji sa kantonima.

Učesnik se nije predstavio

Ovaj Zakon ima stvari kojima dodatno opterećuje finansijski. Predložio je da se nadležnosti jasno definiraju između federalnih i kantonalnih nivoa.

Poglavlje 16 (Međuentitetska saradnja) se treba u potpunosti izbaciti iz Zakona, jer se ne može računati na to da RS prihvati ono što je na Federalnom nivou. Predložio je da se ovo poglavlje riješi tako što će se u čl. 140 u dodati u podnaslovu „Međunarodna i entitetska saradnja“. Istakao je da ukoliko se u Zakon uvrste članovi 137, 138 i 139. da ćemo imati dio Zakon koji je neprimljenjiv.

g. Dolušić je odgovorio da RS ne može odbaciti odredbe federalnog zakona, te da stavljanje međunarodne i entitetske saradnje u jedan član nije izvodljivo. U praksi i dalje imamo međuentitetsku saradnju.

Ozana Bulić se je ponovno javila za riječ i interesovalo ju je pitanje „Gornji Horizonti“ i dokle je to pitanje došlo, s obzirom da je FMOIT pokrenuo tužbu.

g. Tiro je odgovorio da je to polemika širih razmjera. FMOIT je pokrenulo tužbu. RS je dostavio odobrenu Studiju uticaja na životnu sredinu. Na rješenje je pokrenut upravni spor kod Okružnog

suda u Banja Luci. Niko ih nije obavještavao o toku postupka, te su se obratili inspekciji u RS-u. Privatnom linijom od Zavoda za zaštitu prirode saznao je da su oni dobili sve akte koje je poslao FMOIT.

g. Dolušić je istakao da već tri sjednice međuentitetskog tijela traži zapisnik inspekcije, ali to još uvijek nije dobio.

g. Rudež je istakao da su svim svojim postupcima prekršili i RS zakone.

g. Dolušić je zaključio javnu raspravu u 13:25h.